

MUSIKKMAGASIN

Klassisk

®

BAMBERG-SYMFONIEN

IANNIS XENAKIS

STOR FESTIVALUTGAVE 2010

DANIELLE DE NIESE

JOHN NEUMEIER

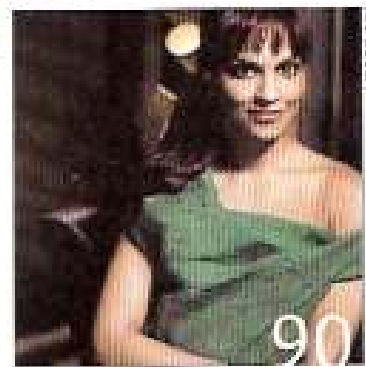
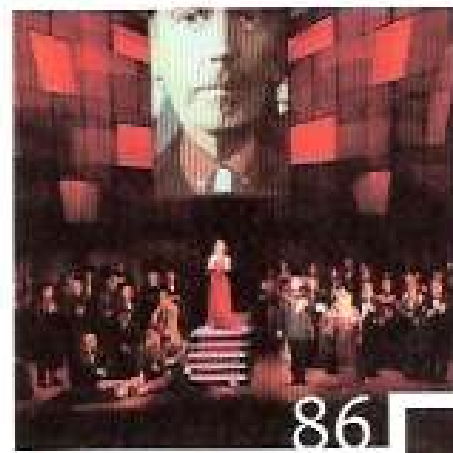
PORTRETTET

Ole Bull 1810 - 2010

2/2010 · 12. utgave · kr 79,- inkl. mva

NYTT PÅ CD · BØKER · NYTT PÅ DVD

#02.10

- 10** Portretter: Ole Bull
- 18 Opera-akademi i Sandefjord
- 20 Norske festivaler 2010
- 28 Noen utenlandske festivaler

- 36** Aldeburgh – Lokal og global festival
- 40 Elverum – Musikerskole og festival
- 44 Solistkoret – Visjonær 60-åring

- 48** Engelsk midtsommer med norsk klangbunn
- 52 Unge orkesterprovelser
- 56 Koreografen John Neumeier
- 58 Eventyret Bamberg

- 62** Xenakis – Komponist, arkitekt, visjonær
- 66 Nytt på CD
- 78 – Talenter i ka

- 80** BFO – Musikalsk tyngdepunkt i snart 250 år
- 84 Kina på musikalsk fremmarsj
- 86 Dansk samfunnsopera

- 90** Glamorøs sopranstjerne
- 94 Nytt på DVD
- 96 Bøker om musikk

Sjefredaktør: Mona Levin. **Redaksjonsmedis:** Månt Gaardnert, Hilde Holbæk-Hansen, Mona Levin. **Sribenter:** Martin Anderson, Magnus Andersson, Olav Eggreim, Piers Anna Frainu, Ida Halberstad, Harald Herresthal, Hilde Holbæk-Hansson, Norman Lebrecht, Mona Levin, Bjørg Vernes Lewis, Ida Elberg Magnus, Raphael Moxiel, Hemming Måsnes, Johannes Nørre, Bjarne Nørre, Fredrik Rutter. **Konsulent:** Ketil Gjøsving. **Design/layout/grafisk produksjon:** Alogra Bekkemyr, Sandefjord. **Fotograf:** Bogardus/New York, Angela Moore, Arca/Getty Images/Ole Lendingen, Bjarne Nørre, Daria, Emma Hardy, Fotospillene i Øverum, Fritz Haselke, Hans Wild, Hilde Holbæk-Hansson, Jörg Wieszner, Knut Fjell/Skandinavien, Knut Utler, Lars Sæviestad, Malcolm Watson, Morten Christensen, Martin Nydrskov Jensen, Mai Hennick, Mathias Koch, Mikkel Hulten/Lyric Opera of Chicago, Michele Daniel, Nigel Luckhurst, Per Morten Abrahamson, Peter Philips, Dina Glasz, Philip Vile, Richard Houghton, Steve J. Sherman, m.fl. **Forsidefoto:** A. Bogardus/New York. **Henveidelser til redaksjonen:** e-post: klassisk@mozamedia.no eller klassisk@mozaklassikmagasin.no, Pl. 11, 3201 Sandefjord. **Ansvarlig:** Morten Olsen, e-post: morten@mozamedia.no. **Trykk:** BT Gruppen AS. **Ansvarlig utgiver:** Mozak Media AS, Morten Olsen. **Tlf:** 33 42 35 75, **fax:** 33 42 15 71. **Abonnement:** klassisk@mozamedia.no eller Klassisk Musikkmagasin, Pl. 11, 3201 Sandefjord.

Glamorøs sopranstjerne

*Tekst Piers Anna Franini
Foto Decca og Mike Hoban/
Lyric Opera of Chicago*

DANIELLE DE NILS ER EN MEGA-SOPRANSTJERNE, VIRTUOS DANSER OG EN NATURKRAFT I ALT HUN HOLDER PÅ MED. UNG OG GLAMORØS ER HUN SELVE MOTSATSEN TIL DEN STEREOTYPE VIKINGHJELM-SOPRANEN.

De Niese er blitt kalt den nye Anna Netrebko – de har en felles vokal og fysisk sjarm. Selv om Danielle ikke kjenner Anna Netrebko godt, har hun stor respekt for henne som kunstner. Dens første møte viser at våre dagers idoler like gjerne er operasangere som moretkon – i dette tilfellet begge deler.

– Vi møttes på en fotograffor Vanity Fair, men siden vi var der på forskjellig tid, rakk vi ikke å bli kjent med hverandre. Konkurransen mellom oss er det faktisk ikke i det hele tatt. Verden er så stor og det er masse plass for alle kunstnere som vil dele sitt talent med andre. Og det er herlig hver gang en kunstner står frem og promoterer klassisk musikk, sier hun.

Fra De Niese som 19-åring gjøtde en oppsiktsvekkende Metropolitan-debut, var det klart at hun kom til å bli en stor Mozart-sangerinne. Hun har en enestående evne til å kommunisere følelser gjennom sin vakre, krystallklare stemme, sin stjerneutsstråling og utmotstående personlighet. Disse kvaliteter har gitt henne en usædvanlig karriere, en som fengsler selv dem som ikke kjenner operaverdenen.

Motedesignere som Thang de Hoo og Donna Karan vil arbeide med henne, og det celebre juvelerfirmaet Van Cleef and Arpels inviterer De Niese til å opptre i sitt utstillingslokale som en del av Vogue-magasinet's Fashion Nights. Oscar-vinneren Faye Dunaway tilbød De Niese en hovedrolle i filmen om livet og karreren til Maria Callas

som nå er under innspilling. Den eksotisk vakre sangerinnen endte opp perfekt og fullt påkledd i *Playboy Magazine*, som kalte henne "en av de mest sexy damene i klassisk musikk". Man kan snart ikke åpne et magasin uten at hennes store, mørke øyne og blide smil kommer ut av sidene, og gjør inntrykk.

NYGIFT

Danielle De Niese er selve innbegrepet av internasjonalisert kraft. Den australske sangerinnen, med nederlandsk og lankesisk bakgrunn, vokste opp i Los Angeles.

– Jeg er en LA-jente, sier hun. Hennes hankier-far og foretattingskvinne mor, ingen av dem musikere, har vært datterens umiddelbare moralske støtter. Inntil nylig har De Niese bodd hos foreldrene i Montvale, New Jersey. I London, like før jul, giftet hun seg med Gus Christie, og bor nå i East Sussex, litt nordost for Brighton.

Dessverre blir det bare noen få dager i England fordi jeg er fullbooket over hele verden i år. Gus sier at i det første året av vårt ekteskap kommer han ikke til å se sin kone.

Gus Christie, Glyndebournes administrerende styreformann og sommesett av den betonte operafestivalens grunnlegger, burde kanskje være hennes manager også? Ikke tale om, er svaret! Hun er en klok ung kvinne, og vil ikke blande hjertesaker med business. Men hennes hjerte banker også varm

for Glyndebourne. Det var der, i 2005, at hennes skildring av Kleopatra, i en David McVicar-produksjon av *Julius Cæsar*, skapte hennes internasjonale gjennombrudd.

Danielle har fengslet publikum siden hun var barn, da hun var fæst deltager i et lokalt tv-show i Los Angeles som ukentlig presenterte et talentshow for tenåringer, og som hun vant en Emmy pris for. Hun fikk en karriere trampoline da hun 18 år gammel som yngste sanger noensinne ble opptatt i Metropolitan Opera's Lindemann Young Artist Development Program. Et år senere debuterte hun som Barbarita i en ny Jonathan Miller-produksjon av *Fignys bryllup*, der rollelisten omfattet navn som Renée Fleming, Bryn Terfel og Cecilia Bartoli, dirigert av James Levine. Deretter fulgte mange forskjellige vikrige engasjementer og debater over hele operaverdenen.

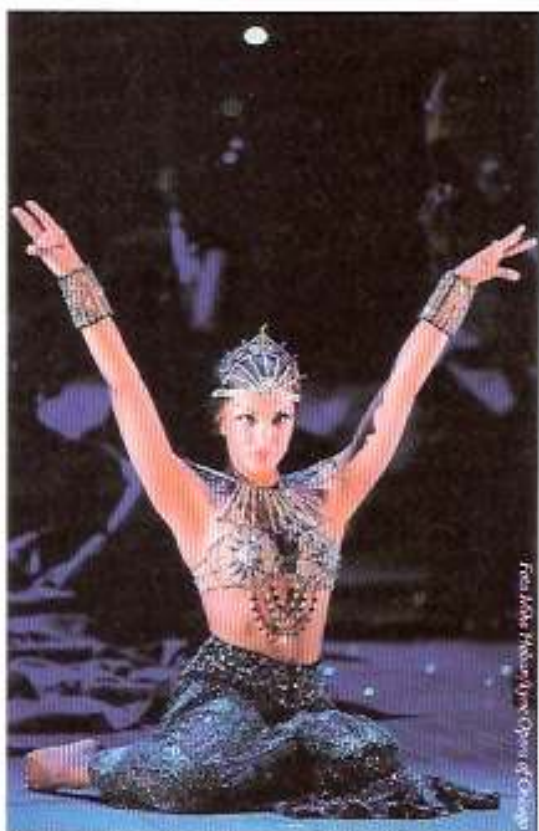
MARIA CALLAS-FILM

Resten av 2010 synger Danielle De Niese i mange land og har flere filmroller. I øyeblikket filmer hun *Master Class* i Detroit, i samarbeid med Faye Dunaway, som både er filmens stjerne og regissør. I 1996 reiste Dunaway på USA-turné med skuespillet. Etterpå kjøpte hun filmrettighetene av dramatikeren Terrance McNally.

– Min rolle er Renée, en ung student ved Juilliard School som skal synge for Maria Callas. Hun er meget talent-

De Niese som Renée og Freddy Rodrigues som Manny i filmen *Master Class*.

Som Kleopatra i *Håndens Julius Cæsar*.

full og skolens beste student, hun er bestemt og viljestærk, men vil også beskytte seg, og ønsker ikke å bli latterliggjort av Maria i løper av mesterklassen. Hun har selvtillit, men er innerst inne i tvil om hun virkelig har det som skal til for å synge den vanskelige Lady Macbeth-rollen. Derfor oppsøker hun Maria Callas, som var en suveren Lady Macbeth.

Det handler om to mennesker som leter etter håp. I filmen reiser Maria Callas til New York og gir disse mesterklassene for å undersøke om hun selv er i stand til å ta ke en rolle og publikum igjen. Renée er en meget talentfull student som får den utrolige sjansen til å synge Lady Macbeth på the Met.

De Niese er den eneste sangeren på rollelisten, de øvrige er berømte skuespillere eller kjendiser. Freddy Rodrigues, kjent fra *Seks for andré*, spiller pianisten Manny som har samarbeidet tett med Maria. Liam O'Neill spiller Tony, tenoren som synger i mesterklassen, og som er Renées kjæreste. I det virkelige liv er han Faye Dunaways sønn. Kirsten Vangsness, det blonde daragemeiet i *Criminal Minds*, spiller Sophus, enda en sanger Maria delegerer i *Master Class*.

Filmen fortelles i to handlingsforløp. Maria møter til rimene med Juillard studentene. I løper av mesterklassene har hun flashback-minner, spesielt i scenene med Renée der hun husker de tidlige årene av sitt eget liv, de første forestillingene, forholdet til Aristoteles Onassis, og sitt kjærlighetsliv generelt.

NATTARBEIDER

De Niese føler nærhet til Renées personlighet: Hun er selvsikker med en pragmatisk holdning. Men er det noe hun misliker med Renée?

- Når jeg selv ikke er helt fornøyd med noe, forsøker jeg å forandre det. Jeg liker ikke å fokusere på det negative. Så jeg har nok temmelig mye selvtillit, svarer hun. Jeg spør om filmerfaringen kommer til å endre hennes holdning til operasens verden.

- Nei, det tror jeg ikke. Det er stor forskjell på å spille for kamera og å spille på scenen. Evolusjonene, reaksjonene og tankeprosessene er de samme, men i langre mindre skala på film der kameraet er en halvmetre fra ansiktet ditt.

De Niese har allerede medvirket i en Hollywood-film, *Hannibal*, opptolger til *Nattvermeren*. Foreløpig er det ikke kommet flere tilbud.

- Ingen vet at jeg er skuespiller. Dette intervjuet er det første jeg gir som skuespiller, sier hun og ler.

- Hva synes du om Faye Dunaway?
- Hun er en herlig skuespiller å sam-

arbeide med. Vi arbeidet hardt, i timevis. Enkelte ganger sto jeg opp halv fem om morgenen, kom på settet kvart over fem, og arbeidet til fem eller seks på ettermiddagen. Andre ganger, når vi skjøt om natten, kom vi på settet rundt halv fire på ettermiddagen og jobbet til fem om morgenen. Når du da kommer tilbake til hotellsuiten din, trekker du for gardinene, henger "Vennligst ikke forstyrre" skiltet på døren og forsøker å sove om morgenen og ettermiddagen mens stuepikeene stiller andre rom.

FORDELER OG ULEMPER

Truss denne filmopplevelsen fremhever hun hvor heldig hun er som får arbeide med opera, få anledning til å utøve, der fager hun setter høyest og som hun ikke kan leve uten.

Når jeg får kontrakt med publikum og kan tolke roller og synge de mest vidunderlige sangene som er skrevet på jorden, da føler jeg meg privilegert. Som sangere og skuespillere er vi så heldige at vi får anledning til å fordype oss i hele handlingstorløp, fortelle en historie fra begynnelse til slutt, og utvikle rollen i løpet av forestillingen. I film er det ikke sånn. Scenene filmes ikke alltid i rekkefølge, man må være veldig oppmerksom på hvordan man utvikler rollen, og huske hva som kom før og hva som følger etter den aktuelle scenen. På den annen side er film-skuespillere heldige med at de ikke behøver å engste seg for å få for lite søvn, over luftkondisjonering eller været. I opera, og sang overhodet, må vi alltid beskytte oss slik at stemmene fungerer som de skal, og vi kan gi vårt beste på scenen. Det er fordeler og ulemper i begge karrierene, men når man elsker sitt arbeid, er det vel verdt det alt sammen. ●

Overall fra engelsk av Mona Levin

Piera Anna Framini fra Milano, er musikkkritiker og journalist i den store italienske avisen "Il Giornale" og skriver for magasiner som *Vanity Fair* om hjemlige og internasjonale arrangementer innen klassisk musikk, kultur og underholdning